

VĂ•NOCE S PĂ~Ă•CHUTĂ• ZLĂ‰HO

StĂ™eda, 12 prosinec 2018

KdyĂ¾

tak poslouchĂm televizi, Ă•tu noviny, bavĂ-m se s lidmi, tak si Ā™Ă-kĂjí, jak je to fajn, Ā¾e jsem ĀŒeĂjka a Ā¾íju v ĀŒechĂjch, tĂ© malĂ© zemiĂ•ce ve stĂ™edu Evropy. Ā½e o nĂjs se nikdo nepere, Ā¾e nejsme na prvnĂ-m mĂ-stĂ› jako cĂ•lovĂj stanice pro lidi, kterĂ- se rozhodli jĂ-t "nĂ>kam jinam".

Ā½e i kdyĂ¾ tu obĂ•as

mĂjme nĂ›jakĂ½ ten prĂ•Ăjvih, tak je to jen hebouĂ•kĂ½ zĂjvan proti tomu, co se dĂ›je v okolnĂ-ch stĂjtech. A kde se dĂ›jĂ- velmi, velmi zlĂ© vĂ›ci... A tak, abyste si trochu odpoĂ•inuli od pĂ™edvĂjnoĂ•nĂ-ho "bĂ›snĂ•nĂ-", tady je pĂjír nĂjdherňák vtipĂ•.

Jsou to vtipy nĂjroda, kterĂ½ to nemĂ-val nikdy jednoduchĂ© Ā¾ivot; moĂ¾nĂj proto ale mĂj nejlepĂjĂ- humor. SmĂ-ch je, koneckoncĂ-, ĀºĂ¾asnĂj obrannĂj reakce. Ā½idovskĂ½ nĂjrod se musel od nepamĂ›ti potĂ½kat s obrovskĂ½m mnoĂ¾stvĂ-m udĂjlostĂ-, kterĂ© ve svĂ© vĂ›tĂjninĂ› nebyly pĂ™Ă-znivĂ½mi, ba v mnoha pĂ™Ă-padech ohroĂ¾ovaly jeho existenci. S tĂ›mito dĂ›jinnĂ½mi zvraty se Ā½idĂ© vyrovnĂjvali i svĂ½m ĀºĂ¾asnĂ½m a nesmĂ-rnĂ› moudrĂ½m humorem, jenĂ¾ v nejtĂ›Ă¾ĂjĂ-ch dobĂjich vnĂjĂjel do jejich srdcĂ- svĂ›tlo nadĂ›je na lepĂjĂ- Ā¾ivot.

KatolickĂ½ knĂ›z Ā™Ă-kĂjí: To jsem jednou Ājel zaopatĂ™ovat nemocnĂ©ho do vzdĂjlenĂ© vesnice. Jdu pĂ™es les, pole a louky, narĂjí se pĂ™ihnaly mraky, ĀjĂ-lenĂj bouĂ™ka, prĂ¬trĂ¾ mraĂ•en, nebylo kam se schovat. Tak kleknu, prosĂ-m Boha o ochranu. NarĂjíz - vĂ>jude okolo lijĂjk, nade mnou modrĂj obloha a jĂjí jsem v suchu doĂjel aĂ¾ k cĂ-li.

Ā½idovskĂ½ rabĂ-n na to: PĂjnovĂ©, to nenĂ- nic proti tomu, co jsem zaĂ¾il jĂjí. Jdu v sobotu v PaĂ™Ă-Ă¾í po hlavnĂ- ulici a narĂjíz uvidĂ-m na zemi plhou penĂ›Ă¾enku. Chci ji zdvihnout, ale narĂjíz si uvĂ›domĂ-m, Ā¾e je sobota - Ājabat a jĂjí se nesmĂ-m dotĂ½kat penĂ›z. PĂ™ece tam ale tu peneĂ¾enku nemĂ-Ă¾u nechat leĂ¾et. Pozvednu oĂ•í k nebi, modlĂ-m se k Hospodinu. NarĂjíz - vĂ>jude okolo sobota, jen nade mnou je ĀºterĂ½...